

Мн. число мжж. р.		Мн. число срѣд. р.		Мн. число жен. р.	
Им.	наши, мон		наша, моѧ		наша, моѧ
Р. М.	нашихъ, монхъ		нашихъ, монхъ		нашихъ, монхъ
Д.	нашимъ, монмъ		нашимъ, монмъ		нашимъ, монмъ
В.	<u>наша, моѧ</u>		наша, моѧ		<u>наша, моѧ</u>
Тв.	нашими, монми		нашими, монми		нашими, монми

Дв. число: Им. В. наша, моѧ м. р. наши, мон ср. и ж. р.; Р. М. нашею, моею; Д. Тв. нашма, монма.

Въ падежитъ: монмъ, мон, монхъ и пр. -н- стои вмѣсто ју, което се изговаряло слабо йотовано като 'и.

в) н-жє, мжж. р., е вмѣсто нѣ-жє, а срѣд. и жен. р. правилно нє-жє, н-жє. Всегдѣ, гдѣто очакваме ју, срѣщаме (споредъ § 24. 4.) само н: нмъ, нхъ, нмъ и пр.:

	мжж. р.	срѣд. р.	жен. р.
Ед. ч.	Им. <u>н(-жє)</u>	<u>нє(-жє)</u>	<u>нѧ(-жє)</u>
	Р. <u>нєго</u>	<u>нєго</u>	<u>нѧ</u>
	Д. <u>нємоу</u>	<u>нємоу</u>	<u>нѧ</u>
	В. <u>н</u>	<u>нє</u>	<u>нѧ</u>
	Тв. <u>нмъ</u>	<u>нмъ</u>	<u>нѧ</u>
	М. <u>нємъ</u>	<u>нємъ</u>	<u>нѧ</u>
Мн. ч.	И. <u>н(-жє)</u>	<u>нѧ(-жє)</u>	<u>нѧ(-жє)</u>
	Р. <u>нхъ</u>	<u>нхъ</u>	<u>нхъ</u>
	Д. <u>нмъ</u>	<u>нмъ</u>	<u>нмъ</u>
	В. <u>нѧ</u>	<u>нѧ</u>	<u>нѧ</u>
	Тв. <u>нми</u>	<u>нми</u>	<u>нми</u>
	М. <u>нхъ</u>	<u>нхъ</u>	<u>нхъ</u>
Дв. ч.	И. <u>нѧ(-жє)</u>	<u>н(-жє)</u>	<u>н(-жє)</u>
	В. <u>нѧ</u>	<u>н</u>	<u>н</u>
	Р. М. <u>нєю</u>	<u>нєю</u>	<u>нєю</u>
	Д. Тв. <u>нма</u>	<u>нма</u>	<u>нма</u>

1. Така се скланятъ още: кнѧшъ, тоуждъ, сицъ, твон, свон, уѧн — уѧни, дѧвон, трон, обон.

2. Прѣдъ косвенитѣ падежи на мѣстоим. н(-жє) се явява тѣй нареченото вметнжто н (§ 34.): род. нѣго, дат. нѣмоу, вин. нѣ (вм. н-нѣ), твор. нѣмъ, мѣст. нѣмъ; мн. ч. род. мѣст. нѣхъ, дат. нѣмъ, вин. нѣ, твор. нѣми, дв. ч. род. мѣст. нѣю, дат. тв. нѣма. Понеже тукъ прѣдъ н вметнжтото н е меко, сир. нѣ, ясно е, че началното н въ нмъ, нхъ, нмъ, нми, нма е било йотовано (чети: 'имъ, 'ихъ, 'имъ и пр.).